

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kurešové a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelky: Volba pro město**, politická strana, zastoupené zmocněnkyní volební strany D. R., bytem „X“, proti odpůrci: **Městský úřad Varnsdorf**, registračnímu úřadu, se sídlem ve Varnsdorfu, nám. E. Beneše č. p. 470, PSČ 407 47, za účasti dalšího účastníka řízení: **Náš Varnsdorf**, sdružení politické strany a nezávislých kandidátů, zastoupeného zmocněncem P. H., bytem „X“, **v řízení o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny,**

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení registrace kandidátní listiny volební strany Náš Varnsdorf **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka podala k poštovní přepravě dne 27. 8. 2014 návrh na zrušení registrace kandidátní listiny adresovaný Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který jej obdržel dne 28. 8. 2014, jímž se domáhala, aby soud zrušil registraci kandidátní listiny volební strany Náš Varnsdorf, která byla podle ust. § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), provedena rozhodnutím odpůrce (dále též „registrační úřad“) ze dne 22. 8. 2014, č. j. 10/V/MZ/2014.

Podle ust. § 89 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se soudní ochrany lze domáhat ve věcech, v nichž správní orgán podle zvláštních zákonů registroval kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci. Tímto zvláštním zákonem je mj. i již shora citovaný volební zákon - zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí.

Před vlastním věcným projednáním předmětného návrhu byl soud povinen zabývat se nejprve otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení včetně otázky aktivní legitimace navrhovatelky a včasnosti jí podaného návrhu, a tedy zda lze tento návrh věcně projednat, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

K otázce aktivní legitimace navrhovatelky soud uvádí, že ta je subjektem aktivně legitimovaným k podání předmětného návrhu na zahájení řízení ve věci registrace kandidátní listiny, neboť podáním své kandidátní listiny (registrované rozhodnutím registračního úřadu ze dne 22. 8. 2014, č. j. 11/V/MZ/2014) splňuje zákonnou podmínku vyplývající z ust. § 59 odst. 2 volebního zákona a ust. 89 odst. 4 s. ř. s.

Návrh navrhovatelky na zahájení řízení však nemohl být projednán a musel být ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v opožděnosti návrhu.

Lhůta, v níž se mohou oprávněné subjekty domáhat soudní ochrany proti provedení registrace kandidátní listiny pro volby do zastupitelstva obce, vyplývá z ust. § 59 odst. 2 volebního zákona a činí 2 pracovní dny ode dne doručení rozhodnutí o provedení registrace kandidátní listiny.

Podle ust. § 23 odst. 4 zákona registrační úřad neprodleně vyhotoví rozhodnutí o registraci a zašle je tomu, kdo je oprávněn domáhat se ochrany u soudu proti tomuto rozhodnutí. Současně se rozhodnutí vyvěsí na úřední desce registračního úřadu a vyznačí se na něm den vyvěšení. Za doručené se rozhodnutí považuje třetím dnem ode dne vyvěšení. Z věty první citovaného ustanovení plyne, že povinností registračního úřadu není rozhodnutí o registraci doručit (se všemi právními důsledky z tohoto institutu vyplývajících), nýbrž pouze zaslat tomu, kdo je oprávněn domáhat se soudní ochrany. Zásadní význam pro posouzení otázky zachování lhůty k podání návrhu na zahájení soudního řízení má tak právní úprava vyplývající z věty třetí citovaného ustanovení, která s ohledem na specifickou povahu řízení ve věcech volebních považuje rozhodnutí o registraci za doručené třetím dnem ode dne vyvěšení na úřední desce, tedy bez ohledu na to, kdy oprávněný subjekt rozhodnutí o registraci fakticky obdržel.

Z příloh přiložených k předmětnému návrhu bylo doloženo, že rozhodnutí o registraci kandidátní listiny volební strany Náš Varnsdorf, jakož i rozhodnutí o registraci kandidátní listiny navrhovatelky byla vydána dne 22. 8. 2014 a téhož dne vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Varnsdorf.

Ve smyslu věty třetí ust. § 23 odst. 4 zákona je tedy dnem doručení rozhodnutí den 25. 8. 2014 (pondělí) a dnem, kdy mohl být ve smyslu ust. § 59 odst. 2 volebního zákona nejpozději podán u soudu návrh na zahájení řízení je tak den 27. 8. 2014 (středa). Navrhovatelka sice předmětný návrh adresovaný Krajskému soudu v Ústí nad Labem podala k poštovní přepravě poslední den dotyčné lhůty 2 pracovních dnů, tj. ve středu dne 27. 8. 2014, nicméně pro posouzení otázky včasnosti podání tohoto návrhu je podstatné to, že soudu byl předmětný návrh doručen až ve čtvrtek dne 28. 8. 2014, a tedy po uplynutí zákonné lhůty.

Navrhovatelka by měla mít na paměti, že lhůta 2 pracovních dnů zakotvená v ust. § 59 odst. 2 volebního zákona je lhůtou hmotněprávní, a nikoliv procesněprávní. V této lhůtě proto nepostačuje podat návrh k poštovní přepravě či k věcně nebo místně nepřislušnému soudu, nýbrž návrh v jejím průběhu musí být dodán přímo soudu, který je věcně a místně příslušný. Tento závěr soudu zcela koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních – k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2004, č. j. Vol 2/2004-7, které bylo publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 279/2004 a také na www.nssoud.cz, které se zabývalo v obdobné věci povahou lhůty pro podání návrhu ve věci voleb do Evropského parlamentu, nebo např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2006, č. j. 44 Ca 132/2006 – 11, které je publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1027/2007 a také na www.nssoud.cz, které se zabývalo v obdobné věci lhůtou pro podání návrhu ve věci registrace pro obecní volby, nebo např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 9. 2002, č. j. 30 Ca 151/2002 – 12, které je publikováno ve Sbírce SJS pod č. 1053/2002 a také na www.nssoud.cz, v němž bylo ve věci návrhu na soudním přezkum ve věci registrace kandidátní listiny pro volby do Senátu

vysloveno, že „dodržení lhůty dvou dnů, stanovené v § 86 zákona č. 247/1995 Sb. pro podání návrhu na soudní přezkum rozhodnutí v něm uvedených, je nutno zkoumat podle volebního zákona, nikoliv podle občanského soudního řádu (*pozn. soudu – nutno rozumět namísto občanského soudního řádu po 1. 1. 2003 soudní řád správní*). Teprve okamžikem, kdy je návrh doručen soudu, a je tedy v jeho dispozici, posuzují se další úkony v řízení“. Výše předestřenému závěru soudu o povaze lhůty 2 pracovních dnů zakotvené v ust. § 59 odst. 2 volebního zákona jakožto lhůty hmotněprávní, odpovídá i fakt, že ust. § 67 volebního zákona oproti jiným procesním předpisům neobsahuje ustanovení o zachování lhůty při podání zásilky s doručovanou písemností držiteli poštovní licence či věcně nebo místně nepřislušnému soudu, když výslovně stanovuje, že lhůta určená podle dnů je zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin, s tím, že lhůty nelze prodloužit ani prominout jejich zmeškání.

Závěrem soud poznamenává, že vzhledem k tomu, že ve věcech volebních je třeba postupovat urychleně, jsou v ust. § 93 s. ř. s. upraveny některé procesní odlišnosti oproti řízením v jiných věcech rozhodovaným ve správním soudnictví. Ust. § 93 odst. 3 s. ř. s. výslovně stanoví, že v těchto řízeních nelze prominout zmeškání lhůty k podání návrhu. Je proto vyloučen případný postup podle ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. umožňující předsedovi senátu prominout z vážných omluvitelných důvodů a na žádost lhůtu k provedení úkonu. Včasnost podání návrhu na zahájení soudního řízení ve volebních věcech je tak výhradně v rukou a věci jednotlivých navrhovatelů.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti je tedy nutné konstatovat, že navrhovatelka předmětný návrh na zrušení registrace kandidátní listiny podala až po uplynutí zákonné lhůty 2 pracovních dnů k podání tohoto návrhu. Z tohoto důvodu soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tento návrh jako opožděně podaný ve výroku usnesení ad I. odmítl.

Současně soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle ust. § 93 odst. 4 s. ř. s. v soudnictví ve věcech volebních takové právo účastníkům nepřisluší.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (srov. ust. § 104 odst. 1 věta před středníkem s. ř. s.) .

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

V Ústí nad Labem dne 28. srpna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová